

TVOJE DOBROTE

XXVIII, FEBRUAR 2022

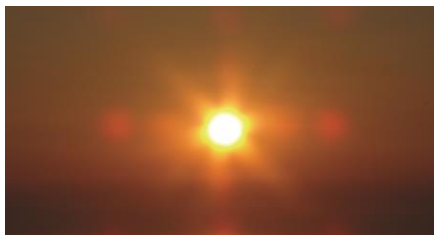
Svetovni dan bolnikov, 11. februar 2022
BODITE USMILJENI, KAKOR JE USMILJEN
TUDI VAŠ OČE« (LK 6,36): POSTAVITI SE
POLEG TISTEGA, KI TRPI, NA POT LJUBEZNI

*»Kajti ko smo ubogi in žalostni,
 ko si želimo bližine,
 si želimo Boga.*

*Ko nimamo moči
 in trpimo krivico in preganjanje,
 ko iščemo pravico,
 si želimo Boga.*

*Ko smo sredi souraštva
 in se borimo za mir,
 si želimo Boga,
 in ko se borimo s seboj,
 da bi postali usmiljeni,
 si želimo Boga.*

*In takrat smo mu najbližje,
 takrat zaslutimo Njegovo bližino.«*

Marko Rijavec

PISMO BOLNIKOM OB 30. SVETOVNEM DNEVU BOLNIKOV

»Kako nekaj velikega so Jezusovi blagri!«

Vedno precej težko berem Jezusove blagre, tako težko jih je razumeti. Zdi se kot besede z drugega sveta, kot nekaj, kar v našem preprosto ne deluje. »Blagor vam, ki ste zdaj lačni, kajti nasičeni boste. Blagor vam, ki zdaj jokate, kajti smejali se boste« (Lk 6,21). Človek, ki živi v svetu uspešnih, v svetu, kjer nekaj šteje samo zmaga, dosežek, priznanje, ne vidi razloga, zakaj bi bilo dobro biti šibek, lačen, ubog. Ne samo takrat, ko smo v redu in nam nič ne manjka, tudi takrat jih je težko poslušati, ko se človek najde v njih, ko je torej tudi sam »ubog«, »lačen«, objokan«, »osovražen«, »izobčen«, »osramočen«; skratka, ko je na kakršen koli način že bolan, kajti vse to so bolezni, ki zadenejo človeka, uboštvo, lakota, samota.

Težava je namreč v tem, da šibki, »ubogi«, bolni nočemo biti. V se to razumemo kot nekaj slabega, kot trenutek, v katerem nas je Bog zapustil, ko nam je odrekel tisto, kar si v življenju tako goreče želimo. Zato blagri na prvi pogled zvenijo kot oznanilo boljše resničnosti, ki se bo zgodila v nebesih. Kot cenena tolažba, češ saj bo nekoč bolje, malo potrpi, pa bo. Ljudje pa take stvari ponavadi izgovarjamo, kadar smo v zadregi in ne vemo, kako bi odgovorili na težka stanja, na težke trenutke človeka, ki se je znašel v stiski.

Vendar je Jezus vseeno drugačen od drugih. Njegovi blagri so resnica o sedanjosti in ne o prihodnosti. Resnica o tem trenutku, v katerem živimo, ne glede na to, kaj se dogaja z nami. Jezus namreč z vsem zanosom in prepričanjem začne: »Blagor vam, ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo« (Lk 6,20). Da torej ubogi že imajo Božje kraljestvo, tukaj in zdaj. Toda kako?

Praden Jezus svojim učencem spregovori o blagrih, evangelist Luka zapiše, da je bila »ob njem velika množica njegovih učencev in silno veliko ljudstva iz vse Judeje in Jeruzalema ter iz tirskega in sidonskega primorja. Prišli so, da bi ga poslušali in bi jih ozdravil njihovih bolezni. Tudi tiste, ki so jih nadlegovali nečisti duhovi, je ozdravil. Vsa množica se ga je poskušala dotakniti, kajti iz njega je

izhajala moč in ozdravljala vse« (Lk 6,19). Luka vselej močno povezuje Jezusovo besedo z njegovimi čudeži, vedno usmerjenimi v pomoč tako ali drugače ubogim. In ubogi so tisti, ki si Jezusa želijo. In ki ravno zato Jezusa tudi najdejo, ga slišijo, se ga dotaknejo. Jezus jih ozdravlja s svojo besedo in prisotnostjo, tako se namreč zavedajo, da je tam. Da niso sami, in to verjetno ozdravlja še bolj kot vsa medicina, vsa zdravila. Kot prisoten med njimi jim lahko reče: »Blagor vam, ubogi.« Ker imate Jezusa samo takšni.

V tem vidim nepričakovano pot, po kateri je Kristus stopal v svet tedaj in kakor vstopa v življenje ljudi tudi danes: po poslušanju in po dotikanju. Povejmo še drugače, po bližini. Kajti ravno tega si želimo vsi, ko smo ubogi, da je nekdo z nami, da čutimo njegovo bližino, slišimo njegovo besedo. Morda samo to. Morda je tudi to stvar čudežev, ki jih je Jezus delal na zemlji, morda tudi sredstvo, po katerem jih dela danes, ko »uboge« polni z upanjem, z mirom, tudi če imajo samo še zatisniti oči in se posloviti s sveta. Da koga slišijo. Da se imajo koga dotakniti, se na koga nasloniti.

Ko se srečujem z bolniki, ki jim z ničimer ne morem pomagati, tudi sam - kakor oni – po stajam nemočen, in tako spoznavam, da je vse, kar lahko naredim, to, da sem tam, da ne grem proč, čeprav bi lahko šel, da ostajam tam tak, kot sem, tudi s svojo tišino, če nimam drugega. To je moja največja moč, verjetno tudi največ, kar lahko naredim kot duhovnik, kot starš, kot vzgojitelj, kot človek. Naredim, kar moram in kar lahko, in potem prepustim svoje nemočne roke Bogu. Ker Bog deluje predvsem tam, kjer je človekova nemoč.

In potem lahko razumemo, kako nekaj velikega so Jezusovi blagri. Oznanjajo namreč pomembno novico, da človek ni nikoli sam, tudi ko je obdan z ničimer drugim kot s tišino ali enakomernimi zvoki medicinskih naprav. In da človek morda to še najbolj začuti prav tedaj, kadar je »ubog«, da prav tedaj začuti ljubezen Boga, kajti te se zavedajo samo ljudje, ki so predmet Jezusovih blagrov. Ker so samo ti ljudje tisti, ki se Bogu pustijo imeti radi. To so tisti, ki to ljubezen iščejo, si je želijo, hrepenijo po njej. Ki jo potrebujejo. Za to pa moraš biti prav nemočen, ubog, neuspešen.

Naša stiska je tako prostor naše svetosti, naša človeška tema, v kateri iščemo in si želimo Boga. Kajti ko smo ubogi in žalostni, ko si želimo bližine, si želimo Boga. Ko nimamo moči in trpimo krivico in preganjanje, ko iščemo pravico, si želimo Boga. Ko smo sredi sovraštva in se borimo za mir, si želimo Boga, in ko se borimo s seboj, da bi postali usmiljeni, si želimo Boga. In takrat smo mu najbližje, takrat zaslutimo Njegovo bližino. S svojim pomanjkanjem začutimo dotik Boga, ki ne boža vedno in razvaja, je pa vedno blizu.

Zato: »Blagor nam«, kadar smo ubogi. Ker imamo takrat Boga najbližje.

Marko Rijavec

KARITAS spodbuja, da sporočite,
če je kdo potreben duhovne ali materialne pomoči.
Vabljeni k pobudi **POSVOJITEV NA DALJAVO**.

KORISTNE POVEZAVE NA INTERNETU
www.hozana.si; www.aleteia.si; www.pridi.com;
www.donbosko.si

V preddverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 10.00 in 11.30 – Ankaran

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi – vsak dan

četrtek 17.00 Sv. Brida ni v juliju in avgustu

Spovedovanje: **ČETRTEK OD 18.00 V ŽUPNIJSKI CERKVI**

NEDELJA PRED SVETO MAŠO V ŽUPNIJSKI CERKVI

Kadarkoli po dogovoru

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB

Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**

Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**

Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**